

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 60.

Vydána dne 10. července 1925.

Obsah: (154. a 155.) 154. Nařízení, kterým se provádí § 10 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o poručenství a opatrovnictví. — 155. Zákon, kterým se upravuje teritoriální rozsah nabytých živnostenských oprávnění.

154.

Vládní nařízení ze dne 25. června 1925,

kterým se provádí § 10 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o poručenství a opatrovnictví.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 10 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o poručenství a opatrovnictví:

§ 1.

(1) Peněžní ústavy, na jejichž vkladní knížky lze ukládati jmění poručenců a opatrovanců vedle ukládání na vkladní knížky spořitelien (§ 10 zákona č. 391/1922 Sb. z. a n.), jsou zemské úvěrní ústavy: Zemská banka (dříve Zemská banka království Českého) v Praze a její filiálka v Bratislavě a Hypoteční banka česká (dříve Hypoteční banka království Českého) v Praze a její filiálka v Bratislavě, dále pak na dobu přechodnou a s omezeními stanovenými v odstavci 2. tyto akciové společnosti: Národní banka v Báňské Bystřici, Tatra banka v Turč. Sv. Martine, Slovenská banka a Americko-Slovenská banka v Bratislavě a Podkarpatskij bank v Užhorodě, dokud tyto společnosti budou podle zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, oprávněny přijímati vklady na vkladní knížky (listy).

(2) Výše vkladů jednotlivých poručenců nebo opatrovanců u některého z peněžních ústavů, jež jsou akciovými společnostmi, uvedených v odst. 1., nebo u více takových ústavů nesmí převyšovati částku 7.000 Kč. Peněžní ústavy ty jsou povinny zárukou za tyto vklady uložit u státní pokladny státní cenné papíry ve výši 75% úhrnu vkladů poručenců a opatrovanců, které byly učiněny u nich po 1. listo-

padu 1924 nebo učiněny budou. Záruka musí býti zvyšována o 3% ročně z čistého zisku až do výše 100% vkladů. Hodnota záruky té počítá se podle hodnoty kursovní. Podkarpatské bance jest volno zříditi záruku kaučovními hypotékami.

§ 2.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení.

(2) Provede je ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra a financí.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Winter v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Markovič v. r.

155.

Zákon ze dne 23. června 1925,
kterým se upravuje teritoriální rozsah nabytých živnostenských oprávnění.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení všeobecné o provozování a výkonu živnostenských oprávnění.

(1) Živnostníci, kteří provozují samostatně jakoukoli živnost s výjimkou živností zubních techniků (odstavec 3.) a živností stavebních (§ 2) na základě živnostenského oprávnění nabytého na území, kde platí živnostenský řád dříve rakouský, mohou v mezích platných ustanovení vykonávati živnostenské oprávnění kdekoli na území československé republiky a mohou živnost svoji kamkoli přenášeti a zřizovati tam závody vedlejší a

sklady, byť i pro nastoupení a provozování těchto živností na tom kterém území platila odchylná právní úprava.

(2) Téhož práva s výjimkou v §u 4 požívají živnostníci, kteří provozují samostatně jakoukoliv živnost na základě živnostenského oprávnění nabytého na území, kde platí živnostenský zákon dříve uherský.

(3) Pro rozsah oprávnění živnosti zubních techniků platí ustanovení zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 303 Sb. z. a n. o zubním lékařství a zubní technice.

§ 2.

Ustanovení o živnostech stavebních.

Stavitelé, zedníci, tesaři, kameníci a studnařští mistři, oprávnění na základě koncesní listiny, vydané podle zákona ze dne 26. prosince 1893, čís. 193 ř. z., jímž se upravují koncesované živnosti stavební, nebo podle §u 23 čís. patentu ze dne 20. prosince 1859, čís. 227 ř. z. o živnostenském řádu, neb na základě koncesní listiny aneb živnostenského listu, vydaného podle živnostenských předpisů dříve uherských, mohou kdekoli na území Československé republiky vykonávat práce, spadající do jich oboru, mohou svoji živnost kamkoliv přenést a zřízovati tam závody vedlejší a sklady. Avšak živnostníci, oprávnění dosud na Slovensku a Podkarpatské Rusi, smějí v ostatních částech republiky práce dotyčné prováděti, jakož i zřízovati závody vedlejší a sklady pouze v oněch místech a v tom rozsahu, jako příslušní živnostníci oprávnění podle zák. čís. 193/1893 ř. z. Živnostníci pak oprávnění dosud na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus smějí na Slovensku a Podkarpatské Rusi dotyčné práce prováděti pouze v tom rozsahu jako příslušní živnostníci, oprávnění podle zák. čl. XVII/1884 (živnostenský zákon).

§ 3.

Ustanovení pro živnostenská oprávnění, nabytá na základě zákona ze dne 10. října 1924, čís. 259 Sb. z. a n. (živnostenský zákon pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi).

Živnostníci, kteří provozují samostatně svoji živnost na základě živnostenského oprávnění nabytého podle předpisů zák. čís. 259/1924 Sb. z. a n., mohou vykonávat práva uvedená v § 1 odst. 1. kdekoli na území Československé republiky.

§ 4.

Na které živnostníky se ustanovení §u 1 nevztahuje.

(1) Ustanovení §u 1 nevztahuje se na živnostníky, kteří provozují na základě živnostenského oprávnění nabytého podle zák. čl. XVII/1884 v době od 28. října 1918 do 31. května 1925 živnost koncesovanou, řemeslnou neb takovou obchodní, po případě svobodnou živnost, jež na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus vázána jest průkazem způsobilosti. Tito živnostníci mohou práva v §u 1 odstavci 1. vyčtená vykonávat na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus jen tehdy, jestliže v době nabytí živnostenského oprávnění měli domovské právo v některé obci na území Slovenska neb Podkarpatské Rusi.

(2) Jde-li o přenesení živnosti, zřízení vedlejšího závodu neb skladu, jsou tito živnostníci povinni současně s oznámením aneb žádostí předložiti příslušnému úřadu I. stolice domovský list.

(3) Nebyla-li splněna podmínka druhé věty odstavce 1., zakáže živnostenský úřad přenést živnost, zřídití závod vedlejší neb sklad, leč by živnostníci vyhověli všem podmínkám pro nastupování dotyčných živností na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus předepsaným.

(4) Platnost omezení v předchozích odstavcích obsaženého zanikne pro ty živnostníky, kteří nemajíce domovského práva v některé obci na území Slovenska nebo Podkarpatské Rusi nabyli sice živnostenského oprávnění na základě zák. čl. XVII/1884 v době v odstavci 1. uvedené, avšak svoji živnost provozují samostatně na tomže území aspoň po dobu 10 let.

§ 5.

Ustanovení závěrečná.

Přestupky tohoto zákona trestají se podle živnostenského řádu (zákon).

§ 6.

(1) Ustanovení §u 4 pozbývá 31. května 1935 platnosti.

(2) Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Novák v. r.